

Periratok – beázásokról

Irathalmaz helyett tisztességes munkát

Egy elképzelt panaszos vastag dossziét rak elem, hogy tekintsem át az iratokat, amelyekből kiderül hosszú kálváriájuk története a tetőbeázásokról. Elcsodálkoztam a rengeteg iraton, s meglepetésem csak fokozódott, amikor kijelentette, hogy ez már a második kötet. Úgyük nem csupán a megyei bíróságot járta meg számtalanszor, hanem a Legfelsőbb Bíróság is foglalkozott vele. Most újra pereskedni kényszerülnek. A dosszié legfelső levelét idézzük; címzett az OTP megyei igazgatósága. Tárty: peres eljárás kezdeményezése a Szeged Tarján 507. sz. épület tetőszigetelésének ügyében. A tárgyban megjelölt épület kivitelezője ellen peres eljárást sürgető levelem másolatát, amelyet a Szegedi Városi Beruházási Vállalatnak küldtem, tudomásul vétel végett a t. Címnek is megküldöm. Kérem, hogy a peres eljárási folyamatba vételét a beruházási vállalatnál sürgetni sziveskedjék. Fáradozásukat a társasház tulajdonosai nevében előre is köszönöm. Szeged, 1980. január 30. Tisztelettel: Kómár János közös képviselő. Melléklet 1 darab.

Mikor kezdődött? Hét évvel ezelőtt, amikor átadták a Budapesti körúton épült négyemeletes örökklakásokat. 1973. október 11-én a hibabejelentésekről jegyzőkönyvet vettek föl, s a két lépcsőházban épületben összesen 274 hibás megoldást találtak. Az általános fejezetben, 267-es sorszámmal jelölték a beázásokat. Ugyanis a negyedik emeleti lakások a tetőn át, a harmadik emeletiek az oldalfalon, míg a lépcsőház az ottani ablakokon át ázott be, ha jelentősebb esőzés volt. A DÉLEP képviselője már akkor kijelentette, hogy nem cserélik ki a tető szigetelését, legfeljebb kijavítják. A beruházó vállalat, illetve a tulajdonosok 1974 január végén kérték határidőnek a hibák kijavítására. A kivitelezőt nagy elfoglaltságukra hivatkozva augusztus közepét jelölték meg.

Az ígért határidőt nem tartották be, csak 1975 júliusában lettek készen, úgy, ahogyan a javításokkal. Az akkor fölvetett jegyzőkönyvben az érdekelték nyilatkoztak. Az építők újból ígérték, hogy az elmaradt javításokat október közepéig elvégzik. A beruházó képviselője váltig hangoztatta, hogy a tetőbeázásokat szüntessék meg, és végezzenek egy próbát is, vízzel elárasztva a tetőt. Ezt nem tették meg, ezért nem is adták a kivitelezőknek felmentést a szavatossági kötelezettség alól. A kivitelező viszont kereken kijelentette, hogy a 267-es pontban jelzett hibát nem is javítja ki, tegyenek amit akarnak.

Mit tehettek mást a kárvallozók, mint azt, hogy a bírósághoz fordultak. Ezután már a beruházó, mint felperes, a kivitelező pedig mint alperes szerepelt ebben a tetőbeázási ügyben. A lakók mérgeleődtek, bánták, hogy megvásárolták lakásukat. A megyei bíróság első fokon arra kötelezte a DÉLEP-et, hogy 1976. augusztus 31-ig szüntesse meg a hibákat. A bírósági ítéletnek nem sok foganatja lett. A beruházó kénytelen volt a sok-sok herce-hurca után végrehajtási lapot kérni a bíróságtól, de sajnos az sem jelentett semmit. Az idő múlt, a toldozgatásoknak semmi eredménye, a lakások továbbra is rendszeresen beáztak. Ezért a beruházó újabb keresetet nyújtott be a megyei bírósághoz, s újabb pereskedés kezdődött.

A lakástulajdonosok képviselői azt kérték a megyei bíróságtól, hogy kötelezze a DÉLEP-et szavatossági munkájának elvégzésére, állapítsanak meg póthatáridőket, és fizessenek kötbért. A kivitelezők, mint alperesek arra hivatkoztak az első tárgyaláson, hogy nem az ő hibájuk miatt áznak be a lakások; hanem azért, mert a tetőszellőzőt nem rögzítették rendesen, rossz a tömítés, és elhanyagolják a karbantartását. A beruházó tagadta ezt az állítást, s kérte, menjenek ki a helyszínre, nézzék meg, miért is áznak be a lakások. A bíróság is ezzel a javaslattal értett egyet, s elrendelte a helyszíni szemlét, és 1978. augusztus 28-án újabb tárgyalást tartanak.

Az OTP ugyancsak beadványt csatolt a bírósági tárgyalás anyagához, s igazat adott a lakóknak, a tetőjavítások semmit sem érnek, ha esik az eső, újra beáznak a lakások. Állítást alátámasztotta azzal az érveléssel, hogy a szomszédos lakóházaknál, melyeket akkor építettek és olyan technológiával, anyagokkal, mint az 507-es jelűt, ugyancsak beázások voltak, és a Budapesti Műszaki Egyetem szakértői (bírósági kérésre) megállapították a hibás munkavégzést, s javasolták, hogy a tetőfedést le kell bontani és azt újrakészíteni. Ettől függetlenül az érdekelték 1978. augusztus 4-én megjelentek a helyszínen és átnézték az épület tetőjét és a beázott lakásokat. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a lépcsőházban nagyarányú beázásokat tapasztaltak, s ugyanígy a harmadik emeleti lakások oldalfalainál, valamint a negyedik emeleti lakásoknál a tetőn keresztül. A kivitelezők ugyan protestáltak, hogy a szigetelésen mechanikai sérüléseket vettek észre, tehát nem az ő hibájuk miatt folyik a víz a lakásokba. A szellőzőt is rossznak ítélték, amely megment csak nem nekik róható föl hibaként, bár szívességi alapon megígérték a sérült szigetelés kijavítását. A beruházó nem értett egyet a kivitelezőkkel, állította, hogy már eredetileg rossz munkát végzett az építőipar, tehát cserélje ki a szigetelést.

Újabb tárgyalás a megyei bíróságon augusztus 28-án. Az alperes és a felperes nem tud megegyezni, szakértői véleményt kérnek. A bíróság e kérésnek helyt ad, s szeptember 12-én megszületett a szakértői vélemény is, amelyben ez olvasható: a beázások a meocid lemez anyaghibájából erednek, a beázott lakások fölött a fedést ki kell cserélni. Újított bírósági tárgyalás, a szakértői véleményt a peres felek elfogadják. Részletet születtik: az alperes köteles október végéig kijavítani a beázott lakások tetőszigetelését, s a harmadik emeleti lakásoknál az oldalfalakat. De nem sok történt a bírósági ítélet hatására sem. A lakások minden esőzésekor beáztak, bár lokális javítgatásokat elvégzett az építőipar, de az csak addig tartott, amíg nem jött egy újabb zuhó. Az iratok és átiratok tovább szaporodtak, s eljutottak a Legfelsőbb Bírósághoz is, amely jóváhagyta a megyei bíróság ítéletét.

A lakók közös képviselője dossziéba fűzte az esőzések alkalmával érkezett bejelentéseket. A szöveg már megszokottá vált. 1979 május, június, augusztus, szeptember, november, december és így tovább, 1980 január, február. „Tisztelt Kómár Elvtárs! A tegnapi esőzés alkalmával a szokott helyen

beázott a szobánk.” Sőt az egyik lakásban már úgy beázott, hogy a villanyvezetékén át, a csillárból ömlött az esővíz a lakók nyakába, komoly életveszélyt okozva. A sok-sok újabb panasz hatására 1980. január 4-én megint bizottsági bejárást határoztak el, s megint megállapították, hogy beáznak a lakások. Az új jegyzőkönyvben a beruházó kérte az építőket, kerüljék a pereskedést, s cseréljék ki a tetőn a szigetelést rendszerre, ahogyan azt a szomszédos épületeknél is tették. Az építők képviselője 10 nap gondolkodási időt kért. Válaszuk megérkezett, amelynek a lényege az, hogy nem cserélnék, nem javítanak. Ismételt szigeteléseserét nem tartanak indokoltnak, s különben immár nyolcesztendő az a tető, s a szigetelőanyag élettartama sem örök, cserélje ki, aki akarja, akire tartozik, vagyis a tulajdonosok.

Eddig az ügy, az írás elején idéztük a lakók beadványát, hogy újra peres útra lépnek. Az egyik lakóval beszélgettem, nagyon elkésredették a kárvallozott családok, emlegetik — teljes joggal —, hogy ilyen magatartásra nem számítottak. Ők hosszú éveken át gyűjtötték a pénzt, hogy lakásukhoz jussanak, jelentős pénzüsszeget vettek föl az OTP-től, s nincs nyugalmuk, tönkre mennek a falak, a bútorok, a szőnyegek és az idegek.

Hiába is próbáltam nyugtatni, hogy remélhetően kicserélik a tető szigetelését, láttam beadványukat. Azt válaszolta, hogy periratokból már éppen elegendő van, talán, ha azokat raknák a tetőre, és bitumennel leöntnék, nem áznának be a lakások. A lakóknak kell igazat adni. Kedvezőbb lenne, ha úgy tudnánk tetőt szigetelni, mint pereskedni.

Gazdag István

Miről írnak a magyar nyelvű szovjet lapok?

A Szovjetunió című folyóiratot Lenin-renddel tüntették ki. A húsz nyelven megjelenő folyóirat márciusi száma a KGST-integrációról hoz cikket az első oldalon. A közösség országainak eltökélt szándéka, hogy fokozzák gazdasági együttműködésüket. Képes riportot közöl a Szovjetunió Fegyveres Erői Központi Múzeumának múltjáról és jelenlegi tevékenységéről. Itt magyar honvédelmi erők egyik is található, Nirszk szászere cölöpre épült. Kilenc hónap után át hór borítja a várost, a lakásokban több mint háromezres napig nem hűlnek ki a fűtőtestek. Az érdekes településről riport számol be. A Batasev írása Ulanováról, a világhírű balerináról szól, aki 1960-ban mondott búcsút a színpadnak, s azóta tanít. Magyar állampolgárok szovjetunióbeli gyógykezeléséről ír Szilágyi Péter. Szovjet sportújságírók szavaztak arról: kit tartanak 1979 tíz legeredményesebb szovjet sportolójának.

A Lányok, Asszonyok a nemzetközi nőnap alkalmából közölte olvasóit. Beszámol az MSZMP XII. kongresszusa tiszteletére kibontakozott országos méretű szocialista munkaversenyéről. Lenin hatása az életemre címmel több neves közéleti személyiség vall a szovjet állam megalapítójáról. A Magyarország felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából indított sorozat 1945-ben született alkotókat, művészeket mutat be a lap, ebben a számban Sáradi József költőt.

A Szovjet Irodalom idei 3. számában Anatolij Ribakov: Nehéz homok (befejező szám), Rima Kovalenko: Éitek, nem bántódtok, valamint Jonas Avyzius: Az ingoványos című alkotásai jelentek meg. A költészet kedvelői Margarita Aliger és Novella Matvejeva verseiből kapnak ízelőt. Magyar és orosz nyelven közli a folyóirat Borisz Nyikonov: Az én

városom című elbeszélését is. A Közös dolgaink rovatban két író: Cseres Tibor és Jonas Avyzius folytat baráti beszélgetést. A műfordítás tükreiről, nehézségeiről és szépségeiről olvashatunk Jurij Minyeralov tollából. Csaknem egy hétig tárgyaltak New Yorkban 1978 tavaszán az amerikai és a szovjet írók. Az eseményről beszámol a folyóirat. Vallomás Szergej Obrazcovról a címe annak az „interjúnak, amelyet Urbán Gyula készített a világhírű szovjet művészlel, Olvashatjuk Maja Fliszceckaja: Mindig újra bizonyítani kell, valamint Olga Kucsina: Új hullám a szovjet filmművészetben című írásait. A Műmelléklet több szovjet festőnő jelentősebb alkotásait mutatja be. A Fáklya március 2-án megjelenő ötödik száma Vlagyimir Iljics Lenin politikai végrendeletét felelevenítő publicisztikai írással emlékezik a 110. évfordulóra. Szibéria nyersanyagbázisáról, köolajáról és földgázáról, a kitermelés megszervezéséről nagy képes riportot közöl a lap. Megismerkedhet az olvasó a házasságkötés, az esküvői szertartás, a családalapítás Szovjetunióban szokásos rendszerével. Hagymányosan orosz nyelvelkedve, Fáklya-fotóval, filmelőzetessel és a Szovjet Kultúra és Tudomány Háza programjának ismertetésével zárul a szám.

A Szputnyik közli Vagyim Zaglagyin professzor A szocializmus örök igazsága című tanulmányát. Vizsgálata során nagy hozzájárulással foglalkozik a dolgozók jövedelmének és az életszínvonalnak alakulásával is. Asszonyok a tundrában címmel Valentina Sackaja mérnökűti beszámolót közöl. Venjamin Salaginov Lenin ifjú kori életéhez kalauzolja el az olvasót. Eleonóra Belleszvjaja riportja, A hegyi falu lánya, a Kaukázus egyik nehezen megközelíthető, égbe nyúló hegyekkel elzárt településére vezet el bennünket. Sok érdekes olvasnivalót kínál ezúttal is a folyóirat kulturális rovata. Egy kisváros nagy színháza a címe az észtrországi Tarturól szóló riportnak. A folyóirat közli Jevgenij Uhov tanulmányát: A gerincferdülés gyógyítása címmel.

A Szovjet Sportmagazin az 1980-as moszkvai olimpiai játékoknak szenteli valamennyi írását. Az olimpiai újonca közül Ljudja Pavlenko futónót mutatja be. Tizenkét szocialista ország képviselői tanácskoztak a tömegsport fejlesztéséről. A Jaltávi új szakasz kezdődött című cikk összefoglalja az eredményeket és a további feladatokat. A stadionok hóse rovatban Anton Tkac kerékpározóval ismerkedhetünk. Karpov a sakkozás néhány időszerű kérdéséről nyilatkozik.

Új, fehérjedús tápanyagokat hoznak forgalomba

Az ideai élelmiszer-ipari tervek között szerepel a biológiai értékű termékek gyártásának fokozása, illetve

újabb készítmények előállítása. A Gabonatrószat vállalatai több új termék gyártását szervezik meg: valamennyi készítmény jellemzője a fehérjegyűség és a könnyű emészthetőség. Közülük néhány régi hiányt pótol, egyebek között a gyermekélelmézésben.

Eddig nem hasznosított melléktermékből készítik a kisebb csomagokban forgalomba kerülő étkezési búza-csírát, amely aminosavakban gazdag, a csíraolaj pedig E-vitamint tartalmaz. Ötven tonnát készítenek belőle.

Háromszáz tonnát állítanak elő 1980-ban az étkezési riziszlózból, amely a diétás választékot gazdagítja. A nagyiparnak és a fogyasztóknak egyaránt gyártják majd a borsólisztet, amely nemcsak magas fehérjetartalma miatt számít korszerű élelmiszeri cikknek, hanem az olcsóbb termékek körét is bővíti. Háromszázötven tonnát adnak a belkereskedelemnek, az úgynevezett extrahált borsólisztből, amely az ipari feldolgozás után visszamaradt anyagból készül.

Megjelenik az üzletekben a magyar kukorica liszt és a dara. Tervek szerint 6500 tonna bővíti a gabonai parci cikkek választékát.

Növényolaj- és fehérjetartalma miatt várhatóan keresett lesz a szójaörlemény, amelyből több mint 800 tonnát bocsátanak a kereskedelem rendelkezésére. A háziasszonyok széles körben használhatják fel, de érdeklődnek utána a tápszer- és gyógyszergyárak is. (MTI)

Családi események

Németh Ilonának Zoltán, dr. Szigeti Lajos Sándornak és Benkő Zsuzsanna Mária-nak Bálint Lajos, Rudis Tibor Ferencnek és dr. Kakuja Mária-nak Tibor Péter, Jóna Imrénének és dr. Pap Rozáliának László Gyula, Csöd Jánosnak és Ördög Klárának Anikó, Laczó Istvánnak és Illés Juliának Anikó, dr. Szabó Jánosnak és Nagy Andrea Mária-nak János Tamás, dr. Szabó Jánosnak és Varga Andrea Mária-nak Andrea Szilvia, Jójárt Jánosnak és Nagy Etelkának Mária Natália, Kónya Vincénének és Pekete Zsuzsannának Szilvia Tünde, Kálmán Miklós Dávidnak és Orosz Katalinnak Miklós, Apjok Sándornak és Herke Juliának Melinda, Ördög Vincének és Varga Mária-nak Zoltán, Patik Zoltán Tamásnak és Lévai Mária / Evának Krisztina, Bátor Józsefnek és Kurucz Katalinnak József, Dudovits László Ferencnek és Balázs Klárának Blanka, Kántor Mihálynak és Takács Erzsébetnek Róbert, Kecskés Zoltán Ervinnak és Bokodi Mária Evának Szilvia Emese, Papp Istvánnak és Farkas Jolánának Szilvia Tímea, Varga Mihálynak és Bodó Klárának Csaba Mihály, Kis Zoltánnak és Elek Katalin Juliának Zsuzsanna Agnes, Pécsi László Lúkácsnak és Dobi Etelkának László, Laczó Józsefnek és Mezei Veronika Margitnak Veronika, Királyi Tamás Istvánnak és Papp Agnes Mária-nak Judit Agnes, Katona Józsefnek és Barna Erzsébetnek Tamás, Fischer Józsefnek és Körmendi Mária-nak Zoltán, Horváth Annának és Juhász Annának Krisztina, Nacs Józsefnek és Ördög Veronikának Hajnalka, Dóvalovszki Mihálynak és Balázs Arnesnek Róbert, Herzog Imrénének és Kis Mária-nak Szilvia Ramona, Gémes Pálnak és Böresök Annának Péter, Varga Ferencnek és Németh Mária-nak Viktória Adrienn, Papp Zoltánnak és Szűcs Jolánnak Andrea, Gál Gábornak és Ba-

lász Margitnak Gabriella, Csabai Jánosnak és Kónya Ilonának János, Szecsi Istvánnak és Barta Erzsébetnek István, Katona Sándornak és Szabó Gizella Mária-nak Sándor János, Palocsók Jánosnak és Sipos Emőkének László, Arvai Gyulának és Strigel Teréznek Csaba, Deák Ferencnek és Illés Evának Richard Imre, Slezák Sándornak és Kerekes Mária Magdolnának Mária Magdolna, Benák Istvánnak és Kósa Eszternek István, Póth János Gábornak és Kispéter Mária Magdolnának Patricia Magdolna, Debis Ferencnek és Mészáros Annának Gábor, Nikodémusz Miklósnak és Takács Margit Katalinnak Krisztina, Várkonyi Gyula Pálnak és Páger Klárának Erika Klára, Kolompár Pálnak és Kovács Valériának Zsolt, Kovács Miklósnak és Szanka Klára Katalinnak Miklós, Dunai Józsefnek és Bárány Katalinnak Csilla Anna, Tóth Jánosnak és Kilitisz Mária Magdolnának Zsuzsanna, Seffer Imrénének és Böresök Jolánnak Orsolya Erika, Juhász Istvánnak és Tóth Margit Zsuzsannának Nikolett nevű gyermekük született.

HALÁLOZÁS

Várkonyi Árpádné Jankó Mária Magdolna, Takács Illessné Farkas Mária Krisztina, Fári Sándor János, Krezlnik Jánosné Retkes Piroksa, Farkas Lajos, Weber József, Lovai Györgyné Simon Anna, Takács Kálmán, Komócsin Balázsné Katz Margit, Csányi Sándorné Vekes Matild, Juhász Imréné Kálmán Anna, Skultéti Rozália, Fodor József, Böka Mihály, Bálint Antal Ferencné Pócs Mária Magdolna, Moór Jánosné Schimptl Borbála, Csáki Pálné Kiss Julianna, Ulma Ferenc János, Nagy Ferencné Szabó Katalin, Barta Etelka, Besenyi Józsefné Barcs Anna, Széll Mátys, Hoffmann Antané Kocsis Mária, Berta Ildikó, Csúri Iajos, Gedó Károly, Túri István, Kasza Pál, Lobozer Ferencné Kopasz Teréz Luca, Pauló István, Pál Andrásné Pécsi Anna, Sebők Antal, Nyári János, Pető Mihály, Sövényes Ödöné Czimmer Margit, Püllinger András Rezsőné Darázs Anna, Szűcs Szilveszter, Kispéter János, Turcsik Pálné Gyuris Veronika, Varga Sámuel, Berta István, Ambrus Istvánné Kovács Katalin meghalt.

HÁZASSÁG
Rittler Antal és Veszeli-né Éva, Lajkó László és Tóth Erzsébet Ibolya, Haumann István és Somogyi Judit, Németh Zoltán és Gál Ilona Piroksa, Hetényi András és Kulcsár Mária Rozália, Nyári János József és Keszeg Éva, Csobán László és Gubina Zsófia, Bodó András István és Zsolnai Sarolta, Gera Ferenc és Szpóki Irén, Nagy Ottó és Diószegi Éva Zsuzsanna, Petényi Zoltán és Oláh Agnes Judit, Kósa Zsolt László és Csányi Katalin, Vetró Zoltán és Szász Éva házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS
Baricz Zoltának és Thianyi Magdolnának Anna, Boros Endrénének és Bán Zsuzsannának Zsuzsanna Agnes, Molnár Józsefnek és Molnár Ibolya Piroksának Anett Csilla, Császár Istvánnak és Seres Gizellának Gyöngyi, Gyuris Istvánnak és Illés Mária-nak Gábor Zsolt, Lakatos Lászlónak és Gubi Mária-nak Melinda, Kemény Lászlónak és Nagy-Kiss Erzsébetnek Attila László, Nagy Sándornak és Bárkányi Ilona Zsuzsanna-nak Krisztina, Gróf Lászlónak és Patyi Erzsébetnek Anikó, Orsós Sándornak és Erőssné Ilonának Judit Aliz, Császár Jánosnak és Vass Magdolnának Gábor, Kopasz István Pálnak és Szepesi Mária-nak Anikó Mária, Pécsi József Lászlónak és Erdélyi Mária Irénnek József László, Kozsolányi Dezső Józsefnek és Csikós Lídia Juditnak Anett, Makra Jenőnek és Virgoncz Ilonának Mónika, Bárkányi Gézánek és Kardos Mária-nak Mónika, Bakai György-nak és Makra Etelkának Orsolya, Nagy Tamás Kálmánnak és Komáromi Evának Tamás Tibor, Balog Istvánnak és Kecskeméti Mária Irénnek Zoltán István, Lhotsky Andrásnak és Katona Mária-nak András, Hanuska Miklósnak és Makra Mária-nak Agnes Mária, Vörös Istvánnak és László Mária Magdolnának Krisztina, Buruzs Csabának és Tóth Andreának Balázs, Tóth Gyulának és Herbály Eszternek Eszter, Kovács Sándor Andrásnak és Almódi Erzsébetnek Helga, Nagy Zoltánnak és Lovas Ibolya Mária-nak Attila Zoltán, Baló Antalnak és Penczinger Evának Attila Antal, Mészáros Lajos Mihálynak és Vágó Katalinnak Attila, Kasza Bálintnak és Baricz Valéria Mária-nak Péter, Kómár János Istvánnak és